

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

અમદાવાદ સ્થિત ગુજરાત હાઈકોર્ટ સમક્ષ

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૩૪૪/૨૦૦૭

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ એસ.વી. પિન્ટો

=====

૧	શું સ્થાનિક સમાવારપત્રોના રિપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવે છે?	હા
૨.	રિપોર્ટ્સને સંદર્ભિત કરવાં કે નહિ?	હા
૩.	શું લોર્ડશીપ ચુકાદાની સુવાચ્ય નકલ જોવાં ઇચ્છે છે?	ના
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન કે તેનાં હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમ સબબ કોઈ મહત્વપૂર્ણ કાયદાકીય પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	ના

=====

બારોટ ભોગીલાલ પુંજરામ

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

=====

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં.૧ વતી શ્રી મેહુલ શરદ શાહ (૭૭૩)
સામાવાળા(ઓ)/ પ્રતિવાદીઓ નં. ૧ વતી સુશ્રી જીર્ગા ઝવેરી, એ.પી.પી.

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ એસ.વી. પિન્ટો

તારીખ ૦૫/૦૪/૨૦૨૪

મૌખિક ચુકાદો

૧. આ અપીલ અપીલકર્તા દ્વારા દંડ પ્રક્રિયા સંહિતા, ૧૯૭૩ની કલમ ૩૭૪ હેઠળ સ્પેશ્યલ એ.સી.બી. કેસ નં. ૧/૨૦૦૬ માં વિદ્વાન વિશેષ ન્યાયાધીશ (એ.સી.બી.), મેહસાણા (હવે પછી "વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ" તરીકે ઉલ્લેખિત) દ્વારા પસાર કરાયેલા ચુકાદા અને દોષિત ઠેરવવાના આદેશ સામે દાખલ કરવામાં આવી છે, જેમાં વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવ્યો છે અને બે વર્ષની સાદી કેદ અને રૂ. ૩,૦૦૦/- નો દંડ અને તેમાં કસૂર થતાં, ભ્ર.નિ. અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૧)(ડી) હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે ત્રણ મહિનાની સાદી કેદની સજા કરી હતી.

સુવિધા, સ્પષ્ટતા અને સંક્ષિપ્તતા ખાતર અપીલકર્તાને હવે પછી આરોપી અત્રે ઉલ્લેખિત છે કારણ કે તે મૂળ કેસમાં હતો.

૨. કેસની નોંધમાંથી બહાર આવેલી ટૂંકી હકીકતો નીચે મુજબ છે:

૨.૧ આરોપી મહેસાણાના વડનગર ખાતે વડનગર પોલીસ સ્ટેશનમાં એ. એસ. આઈ. તરીકે કામ કરતો હતો અને જાહેર સેવક હતો અને ફરિયાદીએ એમ કેસ નં. ૧/૨૦૦૫ વડનગરના વિદ્વાન ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ પ્રથમ વર્ગ સમક્ષ દાખલ કર્યો હતો અને આરોપી એમ કેસની તપાસ કરી રહ્યો હતો.કે કેટલાક ટ્રસ્ટીઓએ તે વ્યક્તિઓની તરફેણમાં કેટલાક સોગંદનામા દાખલ કર્યા હતા જેમની સામે ફરિયાદીએ એમ કેસ દાખલ કર્યો હતો અને ફરિયાદીએ આરોપી પાસેથી ઉપરોક્ત સોગંદનામાઓની નકલો માંગી હતી.આરોપીએ ફરિયાદી પાસેથી ગેરકાયદેસર લાભ તરીકે રૂ. ૧૫૦૦/- ની રકમ માંગી હતી પરંતુ સોદાબાજી પછી, રકમ રૂ. ૫૦૦/- નક્કી કરવામાં આવી હતી અને આરોપીએ ફરિયાદીને કહ્યું હતું કે તે ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર મહેસાણાની અદાલતમાં આવશે.ફરિયાદી આરોપીઓને ગેરકાયદેસર લાભની રકમ આપવા માંગતો ન હતો અને તેથી, એ.સી.બી. પોલીસ સ્ટેશન, મહેસાણામાં ગયો અને ભ્ર.નિ. અધિનિયમની કલમ ૭,૧૩ (૧)(ડી) અને ૧૩ (૨) હેઠળ ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર ફરિયાદ નોંધાવી જે ગુન્હા નં. ૫/૨૦૦૫ પર નોંધાયેલી હતી. છટકું ગોઠવનાર અધિકારીએ પંચ સાક્ષીઓને બોલાવ્યા અને ફિનોલ્ફથેલિન પાવડર અને સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણની લાક્ષણિકતાઓ સમજાવ્યા પછી અને પંચ સાક્ષીઓ અને ફરિયાદીની હાજરીમાં પ્રયોગ હાથ ધરવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર છટકું ગોઠવવામાં આવ્યું હતું.ફરિયાદી અને છાયા સાક્ષી મહેસાણામાં અદાલત પરિસરમાં ગયા હતા અને તે સમયે આરોપી ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષીને અદાલત પરિસરની નજીક ચાની દુકાન પર લઈ ગયો હતો અને ૫૦૦ રૂપિયાની રકમની માંગ કરી હતી અને

ફરિયાદીએ પાવડરવાળી ચલણી નોટો લઈને આરોપીને આપી હતી અને આરોપીએ તેને ડાબા હાથથી સ્વીકારી હતી અને પાવડરવાળી ચલણી નોટો તેના જમણા હાથમાં લીધી હતી અને તેને તેની જમણી બાજુના શર્ટના ખિસ્સામાં મૂકી હતી. ફરિયાદકર્તાએ પૂર્વનિર્ધારિત સંકેત આપ્યો હતો અને છટકું ગોઠવનાર અધિકારી, પંચ સાક્ષી નં. ૨ અને દરોડા પાડનાર પક્ષના સભ્યો આવ્યા હતા અને આરોપીઓને રંગેહાથ પકડવામાં આવ્યો હતો. તપાસ અધિકારીએ ગુનાની તપાસ કરી હતી અને સંબંધિત સાક્ષીઓના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા અને જરૂરી પંચનામા તૈયાર કરવામાં આવ્યા હતા અને કાર્યવાહી માટે મંજૂરીનો આદેશ પ્રાપ્ત થયા પછી, સેશન્સ કોર્ટ, મહેસાણામાં આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું, જે વિશેષ એ.સી.બી. કેસ નં. ૧/૨૦૦૬ તરીકે નોંધવામાં આવ્યું હતું.

૨.૨ આરોપીને યોગ્ય રીતે સમન્સ આપવામાં આવ્યું હતું અને આરોપી માન્ય ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ હાજર થયો હતો, અને ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતાની કલમ ૨૦૭ હેઠળ યોગ્ય પ્રક્રિયાનું પાલન કર્યા પછી, આરોપી સામે આંક ૧૧ પર આરોપ ઘડવામાં આવ્યો હતો અને આરોપીનું નિવેદન આંક ૧૨ પર નોંધવામાં આવ્યું હતું, જેમાં આરોપીએ આરોપમાં કરવામાં આવેલા તમામ આરોપોને નકારી કાઢ્યા હતા અને ફરિયાદપક્ષના સમગ્ર પુરાવા રેકૉર્ડ પર લેવામાં આવ્યા હતા.

૨.૩ ફરિયાદપક્ષે તેમના કેસના સમર્થનમાં નીચેના મૌખિક પુરાવા રજૂ કર્યા છે.

અ.ક્ર.	ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં.	વિગત	આંક
૧	૧	મણિલાલ બેચરદાસ પટેલ	૨૫
૨	૨	દીપસિંહ અમરસિંગ ઝાલા	૩૧
૩	૩	ઉમેદસિંહ રાવજી ઠાકોર	૩૭
૪	૪	ચંદુભાઈ રુપાજી કોટાદ	૪૧

૨.૪ ફરિયાદપક્ષે તેમના કેસના સમર્થનમાં નીચેના દસ્તાવેજ પુરાવા રજૂ કર્યા છે.

અ.ક્ર.	વિગત	આંક
૧	ફરિયાદ	૨૬
૨	છટકાનું પંચનામું	૩૨
૩	પંચો બોલાવાની યાદી	૩૩
૪	સિઝર મેમો	૩૪
૫	વિઝલભાઈની અરજી	૩૮
૬	ગુરૂકૃપા ઝેરોક્ષનું બીલ	૩૯
૭	આરોપીની એમ. કેસ નં. ૧/૨૦૦૫ માં તપાસ અધિકારી તરીકેની નિયુક્તિનો હુકમ અને એફ.આઈ.આર. ની નકલ	૪૨
૮	એમ. કેસ નં. ૧/૨૦૦૫ ની કેસ ડાયરી	૪૩
૯	આરોપીનો નિયુક્તિ હુકમ અને સેવાપોથી	૪૪
૧૦	ડિસ્પેચ નોટ	૪૫
૧૧	એફ.એસ.એલ., અમદાવાદને મુદ્દામાલ મળ્યાની પહોંચ	૪૬
૧૨	એફ.એસ.એલ. પૃથ્થકરણ અહેવાલ	૪૭
૧૩	અભિયોજનની મંજૂરીનો હુકમ	૪૮

૨.૫ વિદ્વાન એ.પી.પી.એ આંક ૪૯ પર કલોઝિંગ પુરસીસ દાખલ કર્યા પછી, ફોજદારી કાર્યવાહી સંહિતાની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીનું વધુ નિવેદન

નોંધવામાં આવ્યું હતું, જેમાં આરોપીએ તેની સામેના તમામ પુરાવાને નકારી કાઢ્યા હતા અને જણાવ્યું હતું કે તે ફરિયાદકર્તા દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા કેસની તપાસ કરી રહ્યો છે અને તેણે તે વ્યક્તિઓની ધરપકડ કરી નથી જેમની સામે ફરિયાદીએ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી કારણ કે તેમની સામે કોઈ પુરાવા નથી. ફરિયાદી દ્વારા તેને ખોટી રીતે ફસાવવામાં આવ્યો છે અને તપાસ અધિકારી દ્વારા જમ કરાચેલ શર્ટ તેની નથી. વિદ્વાન એ. પી. પી. અને આરોપીઓના વિદ્વાન વકીલની દલીલો સાંભળવામાં આવી હતી અને વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશ દ્વારા, વિદ્વાન વિશેષ ન્યાયાધીશ (એ.સી.બી.), મહેસાણાને આરોપીને દોષી ઠેરવવા અને આરોપીને બે વર્ષની સાદી કેદ અને રૂ. ૩,૦૦૦/- નો દંડ અને ચૂકમાં, ભ્ર.નિ. અધિનિયમની કલમ ૭ હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે ત્રણ મહિનાની સાદી કેદ અને બે વર્ષની સાદી કેદ અને રૂ. ૩,૦૦૦/- નો દંડ અને ચૂકમાં, ભ્ર.નિ. અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૧)(ડી) હેઠળ સજાપાત્ર ગુના માટે ત્રણ મહિનાની સાદી કેદની સજા સંભળાવવામાં આવી હતી. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ આદેશ આપવા માટે વધુ ખુશ હતી કે તમામ સજાઓ એક સાથે ચાલવાની હતી.

૩. ઉપરોક્ત ચુકાદા અને દોષિત ઠેરવવાના આદેશથી વ્યથિત અને અસંતુષ્ટ હોવાને કારણે, અપીલકર્તાએ વર્તમાન અપીલ મુખ્યત્વે એમ કહીને દાખલ કરી છે કે વિવાદિત ચુકાદો અને દોષિત ઠેરવવાનો આદેશ અને માન્ય ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલ સજા કાયદાની જોગવાઈઓની વિરુદ્ધ છે અને રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના વજનની વિરુદ્ધ છે. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા

પુરાવાની યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં મુલવણી કરી નથી અને હકીકતમાં, આરોપી સામેના આરોપને સાબિત કરવા માટે પુરાવા પૂરતા નથી. પંચ સાક્ષીની જુબાની પરથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે આરોપીએ કોઈ પણ રકમ માટે ગેરકાયદેસર લાભની માંગ કરી નથી અને તેથી, ગેરકાયદેસર લાભની માંગનો મહત્વપૂર્ણ ઘટક વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થયો નથી. ફરિયાદીએ એક ટ્રસ્ટના ત્રણ ભૂતપૂર્વ ટ્રસ્ટી વિરુદ્ધ વડનગર કોર્ટમાં ફરિયાદ દાખલ કરી હતી અને આરોપી ગુનાની તપાસ કરી રહ્યો હતો તે હકીકતની ટ્રાયલ કોર્ટ મુલવણી કરી નથી. આરોપીઓએ સંબંધિત અદાલત સમક્ષ સારાંશ અહેવાલ દાખલ કર્યો હતો અને આરોપીઓની ધરપકડ કરવામાં આવી ન હતી કારણ કે તેઓ ફરાર હતા અને ફરિયાદીને આરોપી સામે ફરિયાદ હતી કારણ કે તેણે ટ્રસ્ટીઓની ધરપકડ કરી ન હતી જેમની સામે ફરિયાદીએ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી. વધુમાં, ફરિયાદી વ્યક્તિઓને ધમકી આપવાની અને તેમની સામે ખોટી ફરિયાદો કરવાની ટેવ ધરાવે છે અને ગામના સમગ્ર લોકોએ તેને તેના ગામમાંથી હાંકી કાઢ્યો હતો. તે રેકૉર્ડ પર આવ્યું છે કે ફરિયાદીએ તેના ગામના ૪૪ વ્યક્તિઓ સામે એફ. આઈ. આર. દાખલ કરી હતી અને ફરિયાદીએ જેની સામે કેસ દાખલ કર્યો હતો તે વ્યક્તિઓની આરોપીએ ધરપકડ ન કરી હોવાથી, ફરિયાદીએ આરોપી સામે ખોટો કેસ દાખલ કર્યો છે. આરોપી દ્વારા કોઈ પણ સમયે કોઈ માંગ કરવામાં આવી ન હતી અને ફરિયાદીના કહેવા મુજબ, આરોપીએ તેને સવારે ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર ફોન કર્યો હતો અને તેને કહ્યું હતું કે સોગંદનામાની નકલો તૈયાર છે અને તેને રૂ. ૫૦૦/- સાથે મહેસાણાની કોર્ટમાં બોલાવ્યો હતો પરંતુ જ્યારે ફરિયાદી ૦૧.૦૮.૨૦૦૫

પર ગયો ત્યારે આરોપી ત્યાં નહોતો. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે એવું માન્યું નથી કે જો આરોપી દ્વારા રૂ. ૫૦૦/-ની ગેરકાયદેસર લાભની માંગ કરવામાં આવી હોત, તો આરોપી ફરિયાદી પાસેથી ગેરકાયદેસર લાભની રકમ વસૂલવા માટે મહેસાણાની અદાલત સમક્ષ ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર હાજર રહ્યો હોત. વધુમાં, ફરિયાદપક્ષના કેસ અનુસાર, આરોપીએ રકમની માંગ કરી હતી અને ફરિયાદીને કહ્યું હતું કે રકમ સરકારી પ્લીડરની ઓફિસમાં ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર ચૂકવવાની હતી પરંતુ તે પછા રેકૉર્ડ પર આવ્યું છે કે ફરિયાદી અને આરોપી મેહસાણા ખાતે સરકારી પ્લીડરની ઓફિસમાં ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર એકલા હતા પરંતુ તે સમયે આરોપીએ કોઈ રકમની માંગ કરી ન હતી. ટ્રેપની તારીખે અગાઉની માંગ અને માંગને સાબિત કરવા માટે કોઈ પુરાવા નથી અને તે અસરના પુરાવા છે કે ફરિયાદીએ પંચ સાક્ષીને સોગંદનામાની ઝીરોક્સ નકલો મેળવવા માટે રૂ. ૫૦/- ની ચલણી નોટ આપી હતી, પરંતુ ફરિયાદપક્ષના કેસ અનુસાર, જ્યારે ફરિયાદીને ટ્રેપ ગોઠવવામાં આવી તે પહેલાં એ.સી.બી. ઓફિસમાં તપાસ કરવામાં આવી હતી, ત્યારે તેના કબજામાં રૂ. ૫૦/-ની આવી કોઈ ચલણી નોટ નહોતી. ૫૦/- ની આ ચલણી નોટ ફરિયાદીના કબજામાં કેવી રીતે આવી તે અંગે કોઈ સમજૂતી નથી અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે એ હકીકતને ધ્યાનમાં લીધી નથી કે જ્યારે આરોપીને સરકારી વકીલની કચેરીમાં પાવડરવાળી ચલણી નોટો સ્વીકારવાની તક મળી હતી, જ્યાં ફરિયાદી અને આરોપી સિવાય અન્ય કોઈ વ્યક્તિ ન હતી, ત્યારે ઘણા લોકો દ્વારા ઘેરાયેલા ચાની દુકાનની નજીક આરોપી ગેરકાયદેસર લાભની રકમ સ્વીકારશે નહીં. વધુમાં, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે એ

હકીકતની મુલવણી કરી નથી કે જ્યારે પંચ સાક્ષી એ.સી.બી. ની ઓફિસમાં ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર પહોંચ્યો ત્યારે ફરિયાદ પહેલેથી જ લખવામાં આવી હતી અને ચલણી નોટો પર ફેનોલ્ફથાલીન પાવડર લગાવવા અંગે કોઈ સ્પષ્ટ પુરાવા નથી.હકીકતમાં, ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીના બચાવ પક્ષને ધ્યાનમાં લીધો નથી કે ફરિયાદીએ આરોપી પાસેથી કોઈ માંગ કર્યા વિના ૫૦૦ રૂપિયાની પાવડરવાળી ચલણી નોટો આપી હતી અને ફરિયાદીએ પાવડરવાળી ચલણી નોટોને આરોપીના હાથમાં ધકેલવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો અને આરોપીએ તે સ્વીકારવાનો ઈનકાર કર્યો હતો પરંતુ તે સમયે તપાસ અધિકારીએ આવીને તેની ધરપકડ કરી હતી. ફરિયાદપક્ષની આખી વાર્તા અવિશ્વસનીય છે, ઊભી થઈ છે, બનાવટી છે અને અત્યંત અસંભવિત છે અને માત્ર એટલા માટે કે આરોપી ફરિયાદી દ્વારા દાખલ કરાયેલ એમ કેસ નં. ૧/૨૦૦૫ નો તપાસ અધિકારી હતો અને આરોપીએ તે વ્યક્તિઓની ધરપકડ કરી ન હતી જેમની સામે ફરિયાદીએ ફરિયાદ દાખલ કરી હતી, ફરિયાદી પાસે પીગળવા માટે કુહાડી હતી અને તેની સામે ખોટો કેસ દાખલ કરવામાં આવ્યો છે.વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં સમગ્ર પુરાવાની મુલવણી કરી નથી અને આરોપીને દોષિત ઠેરવવા માટે કોઈ નક્કર, ભરોસાપાત્ર અને વિશ્વસનીય પુરાવા નથી પરંતુ વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીને ખોટો દોષિત ઠેરવ્યો છે અને તેથી, અપીલને મંજૂરી આપવી જોઈએ અને આરોપીને તમામ ગુનાઓમાંથી મુક્ત કરવો જોઈએ.

૪. અપીલકર્તા વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી મેહુલ શરદ શાહ અને સામાવાળા-રાજ્ય વતી વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી જિર્ગા ઝવેરીને સાંભળ્યા.

૫. અપીલકર્તા વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી મેહુલ શરદ શાહે આ અદાલતને ફરિયાદપક્ષના સમગ્ર પુરાવા દ્વારા લીધી છે અને રજૂઆત કરી છે કે ભ્ર.નિ. અધિનિયમ હેઠળના કેસોમાં, ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષીઓની વિશ્વસનીયતા અત્યંત મહત્વની છે અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટના મનમાં કોઈ શંકા હોવી જોઈએ નહીં કે ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષીઓ વિશ્વસનીય છે અને તેમની જુબાની ભરોસાપાત્ર હોવી જોઈએ. ફરિયાદપક્ષે પણ ગેરકાયદેસર લાભની માંગને એટલી હદે સાબિત કરવી પડશે અને તે પણ સાબિત કરવું પડશે કે આરોપીએ સ્વેચ્છાએ પાવડરવાળી ચલણી નોટોને લાંચ તરીકે જાણીને સ્વીકારી હતી અને આ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થવું જોઈએ. કલમ ૭ હેઠળના ગુનાના સંદર્ભમાં જ ભ્ર.નિ. અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળ ધારણા કરવાની મંજૂરી છે અને જો ગેરકાયદેસર સંતોષની સ્વીકૃતિનો પુરાવો હોય તો જ ધારણા કરી શકાય છે. જો ફરિયાદપક્ષ દ્વારા એવો કોઈ પુરાવો રજૂ કરવામાં ન આવે કે આરોપીએ લાંચ હોવાનું જાણીને સ્વેચ્છાએ નાણાં સ્વીકાર્યા હતા, તો માંગના પુરાવા વિના પાવડરવાળી ચલણી નોટોની માત્ર વસૂલાતથી તે વ્યક્તિને આ કાયદા હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવશે નહીં. જ્યાં સુધી માંગ અને સ્વીકૃતિ બંને વાજબી શંકાની બહાર સ્થાપિત ન થાય ત્યાં સુધી, વ્યક્તિને દોષિત ઠેરવી શકાતી નથી અને ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, અપીલકર્તા વડનગર પોલીસ સ્ટેશનમાં એ.એસ.આઈ. તરીકે કામ કરતો હતો

અને ફરિયાદી એમ. કેસ નં. ૧/૨૦૦૫ માં ફરિયાદી હતો. ફરિયાદીએ આરોપ લગાવ્યો છે કે જ્યારે ફરિયાદી વડનગર કોર્ટમાં આરોપીઓને મળ્યો ત્યારે આરોપીએ ૩૦.૦૭.૨૦૦૫ પર ગેરકાયદેસર લાભની રકમની માંગ કરી હતી અને આરોપીએ રકમની માંગ કરી હતી કારણ કે ફરિયાદીએ અમુક વ્યક્તિઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા સોગંદનામાઓની નકલો માંગી હતી. ફરિયાદીએ ખાસ જણાવ્યું છે કે આરોપીએ ફરિયાદીને ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર હાજર રહેવા કહ્યું હતું કારણ કે તે ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર મહેસાણાની કોર્ટમાં હાજર રહેવાનો હતો પરંતુ આરોપી ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર કોર્ટમાં હાજર નહોતો. જો આરોપીએ ગેરકાયદેસર લાભની રકમની માંગ કરી હોત, તો તે સ્વાભાવિક રીતે ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર કોર્ટમાં હાજર રહ્યો હોત. ફરિયાદકર્તાએ ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર વડનગર કોર્ટની મુલાકાત લીધી હતી પરંતુ તે આરોપીને મળી શક્યો ન હતો અને વિસનગરની પણ મુલાકાત લીધી હતી પરંતુ તે આરોપીનો સંપર્ક કરી શક્યો ન હતો અને તેથી, ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર ગોઠવવામાં આવેલી ટ્રેપ નિષ્ફળ ગઈ હતી. વિદ્વાન સેશન્સ કોર્ટ સમક્ષ સુનાવણીની આગામી તારીખ ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર હતી અને ફરિયાદીને ખબર હતી કે આરોપી ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર કોર્ટમાં હાજર રહેશે અને તેથી, ફરિયાદીએ એવી વાર્તા રચી કે આરોપીએ તેને ટેલિફોન કર્યો હતો અને તેને ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર કોર્ટમાં બોલાવ્યો હતો. ફરિયાદીએ જણાવ્યું છે કે તે સરકારી વકીલની કચેરીમાં પંચ સાક્ષી સાથે ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર આરોપીને મળ્યો હતો પરંતુ તે સમયે, ફરિયાદપક્ષના પુરાવા અનુસાર, સોગંદનામાઓની નકલો તૈયાર નહોતી અને પંચ સાક્ષીને સોગંદનામાઓની ફોટોકોપી મેળવવા માટે મોકલવામાં

આવ્યા હતા.તે રેકૉર્ડ પર છે કે ફરિયાદીએ પંચ સાક્ષીને સોગંદનામાઓની ફોટોકોપી મેળવવા માટે રૂ. ૫૦/-ની ચલણી નોટ આપી હતી, પરંતુ પંચનામામાં સ્પષ્ટ રીતે ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે કે જ્યારે પંચ સાક્ષી નં. ૧ દ્વારા તપાસ કરવામાં આવી ત્યારે ફરિયાદીએ સંપૂર્ણ બાંચના સફેદ રંગનો કુર્તો અને સફેદ પાયજામા પહેર્યો હતો અને પાયજામાની ડાબી બાજુના ખિસ્સામાં બિલ અને કાગળો અને ૫૦૦ રૂપિયાની ચલણી નોટ અને ૧૦૦ રૂપિયાની કુલ પાંચ ચલણી નોટો હતી. /-અને જમણી બાજુના ખિસ્સામાં કારની ચાવીઓ હતી. ૧૦૦/- ની કિંમતની તે પાંચ ચલણી નોટો જે ફરિયાદી દ્વારા છટકું ગોઠવનાર અધિકારીને ૦૧.૦૫.૨૦૦૫ પર આપવામાં આવી હતી, તે એ.સી.બી. ઓફિસના કબાટમાંથી લેવામાં આવી હતી અને તેના પર ફેનોલ્ફથાલીન પાવડર લગાવવામાં આવ્યો હતો અને ફરિયાદીના કુર્તાની ડાબી બાજુના ખિસ્સામાં મૂકવામાં આવ્યો હતો.આથી, ફરિયાદી પાસે તેની પાસે રૂ. ૫૦/-ની ચલણી નોટ નહોતી અને ફરિયાદીનું કહેવું વિશ્વાસપાત્ર નથી કે તેણે પંચ નં. ૧ ને રૂ. ૫૦/-ની ચલણી નોટ આપી હતી.વધુમાં, ફરિયાદીના કેસ અનુસાર, તે ફરિયાદ નોંધાવવા માટે સવારે લગભગ ૧૦.૦૦ વાગ્યે પોલીસ સ્ટેશન ગયો હતો અને ૧૧.૧૫ વાગ્યે પંચનામા શરૂ કરવામાં આવ્યા હતા. એવો કોઈ પુરાવો નથી કે આરોપીએ કોઈ પણ રકમ માટે ગેરકાયદેસર લાભની માંગ કરી હતી અને પંચ સાક્ષીના કહેવા મુજબ, આરોપીએ "વ્યવહારને સમજવા" કહ્યું છે અને આ શબ્દો પીસી એક્ટ હેઠળ માંગની રચના કરતા નથી. એવો કોઈ પુરાવો નથી કે આરોપીએ ગેરકાયદેસર લાભની કોઈ ચોક્કસ માંગ કરી હતી અને વિદ્વાન ટ્રાયલ

કોર્ટે એવું માન્યું નથી કે જો આરોપી ગેરકાયદેસર લાભની રકમ સ્વીકારવા માંગતો હોત તો તેણે તે માટે માંગ કરી હોત અને સ્વીકાર કર્યો હોત જ્યારે તે અને ફરિયાદી સરકારી વકીલના કાયાલયમાં એકલા હતા. ફરિયાદપક્ષ પ્રથમ માંગ અને બીજી માંગને સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે અને તે આરોપીનો બચાવ છે કે તપાસ અધિકારી દ્વારા જમ કરાચેલ શર્ટ તેની નથી અને હકીકતમાં, એક પીળો શર્ટ તપાસ અધિકારી દ્વારા મળી આવ્યો છે પરંતુ હકીકતમાં, રેકૉર્ડ પર પુરાવા છે કે આરોપીએ ટ્રેપના દિવસે કાળો શર્ટ પહેર્યો હતો. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે વધુમાં રજૂઆત કરી છે કે અરજદારોના કેસ અનુસાર, ચાની દુકાન પર ગેરકાયદેસર લાભની રકમની માંગ અને સ્વીકૃતિ કરવામાં આવી છે અને ચાની દુકાનને મોટી સંખ્યામાં લોકો દ્વારા ઘેરી લેવામાં આવી હતી, પરંતુ તપાસ અધિકારીએ ટ્રેપના સમયે હાજર અન્ય વ્યક્તિઓ અથવા ચાની દુકાનના માલિકના નિવેદનો નોંધ્યા નથી. મંજૂરી પણ કાનૂની મંજૂરી નથી અને અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી છે કે આરોપીઓને દોષિત ઠેરવવા માટે માત્ર થોડા શબ્દો પૂરતા નથી અને ફરિયાદપક્ષે તેમનો કેસ વાજબી શંકાઓથી આગળ સાબિત કરવો જોઈએ. ફરિયાદપક્ષ દ્વારા માંગ અને સ્વીકૃતિ સાબિત થતી નથી અને આરોપી પાસેથી માત્ર નાણાંની વસૂલાત પીસી એક્ટ હેઠળ ગુનાને આકર્ષવા માટે પૂરતી નથી. કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીઓને દોષિત ઠેરવવામાં ઘોર ભૂલ કરી છે અને તેથી, અપીલને મંજૂરી આપવી જોઈએ અને આરોપીઓને ગુનાઓમાંથી મુક્ત કરવા જોઈએ.

પ.૧ અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલે તેના કેસના સમર્થનમાં નીચેના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખ્યો છે:

૧. હરિ દેવ શર્મા વિરુદ્ધ રાજ્ય (દિલ્લી વહીવટીતંત્ર), (૧૯૭૭) ૩ એસ.સી.સી. ૩૫૨.
૨. કિશોરચંદ મનસુખલાલ જોશી વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય, ૧૯૮૫ જી.એલ..એચ. ૧૦૩.
૩. સૂરજ મલ વિરુદ્ધ રાજ્ય (દિલ્લી વહીવટકર્તા), (૧૯૭૯) ૪ એસ.સી.સી. ૭૨૫.
૪. બી. હેયરાજ વિ આંધ્ર પ્રદેશ રાજ્ય, (૨૦૧૪) ૧૩ એસ.સી.સી. ૫૫.
૫. એન. વિજયકુમાર વિરુદ્ધ તમિલનાડુ રાજ્ય, (૨૦૨૧) ૩ એસ.સી.સી. ૬૮૭.
૬. કે. શાંતમ્મા વિરુદ્ધ તેલંગાણા રાજ્ય, (૨૦૨૨) ૪ એસ.સી.સી. ૫૭૪.
૭. નીરજ દત્તા વિરુદ્ધ રાજ્ય (દિલ્લીનો રાષ્ટ્રીય રાજધાની પ્રદેશ), ૨૦૨૨ ૦ સુપ્રીમ (એસસી) ૧૨૪૮.
૮. સુંદરરાજન વિ. રાજ્ય, ૨૦૨૩ એસ.સી.સી. ઓનલાઈન એસસી ૪૨૪.
૯. મોહમ્મદ ઈકબાલ અહમદ વિરુદ્ધ આંધ્રપ્રદેશ રાજ્ય, (૧૯૭૯) ૪ એસ.સી.સી. ૧૭૨.
૧૦. મનસુખલાલ વિઠ્ઠલદાસ ચૌહાણ વિરુદ્ધ ગુજરાત રાજ્ય, (૧૯૯૭) ૭ એસ.સી.સી. ૬૨૨.

૬. વિદ્વાન એ.પી.પી. સુશ્રી જિર્ગા ઝવેરીએ રજૂઆત કરી છે કે ફરિયાદપક્ષે આરોપી સામેના કેસને વાજબી શંકાથી પર સાબિત કર્યો છે અને ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષીએ પણ ફરિયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું છે. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે તમામ પુરાવાઓની યોગ્ય રીતે મુલવણી કરી છે અને વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશમાં દખલગીરીનો કોઈ અવકાશ નથી અને તેથી, અપીલને નકારી કાઢવી જોઈએ.

૬.૧ સામાવાળા માટે એપ સુશ્રી જિર્ગા ઝવેરી શીખી-રાજ્યએ નીચેના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખ્યો છે:

૧. રાજ રાજેન્દ્ર સિંહ શેઠ વિરુદ્ધ ઝારખંડ રાજ્ય અને અન્ય, (૨૦૦૮) ૧૧ એસ.સી.સી. ૬૮૧.
૨. વિનોદ કુમાર ગર્ગ વિરુદ્ધ રાજ્ય (રાષ્ટ્રીય રાજધાની ક્ષેત્ર દિલ્હીની સરકાર), (૨૦૨૦) ૨ એસ.સી.સી. ૮૮.

૭. ફરિયાદપક્ષે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રેકૉર્ડ પર રજૂ કરેલા પુરાવાઓનું વિચ્છેદન કરતા પહેલા, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નિર્ણયોની શ્રેણીમાં નક્કી કરેલા ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રના મુખ્ય સિદ્ધાંતોનું પુનરાવર્તન કરવું જરૂરી છે અને પ્રથમ મુખ્ય સિદ્ધાંત એ છે કે ફરિયાદપક્ષે તેમના કેસને વાજબી શંકાઓથી આગળ સાબિત કરવો જરૂરી છે અને ફરિયાદપક્ષ બચાવ પક્ષની નબળાઈઓના કોઈ લાભનો દાવો કરી શકતો નથી. બીજો મુખ્ય સિદ્ધાંત એ છે કે ફોજદારી

સુનાવણીમાં, આરોપીને નિર્દોષ માનવામાં આવે છે સિવાય કે તે ફરિયાદપક્ષના પુરાવાથી વાજબી શંકાથી પર દોષિત સાબિત થાય અને ત્રીજો મુખ્ય સિદ્ધાંત એ છે કે પૂરાવા બોજ ક્યારેય ફરિયાદપક્ષથી દૂર થતો નથી.

૭.૧ શરૂઆતમાં, ફરિયાદપક્ષે માન્ય ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરેલા પુરાવાઓનું મૂલ્યાંકન કરતા પહેલા, નીરજ દત્તા (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિરીક્ષણોનો ઉલ્લેખ કરવો પણ યોગ્ય રહેશે, જેમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા ૬૮માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

"૬૮. ઉપરોક્ત ચર્ચામાંથી જે બહાર આવે છે તેનો સારાંશ નીચે મુજબ છે:

(એ) અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩ (૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળ આરોપી જાહેર સેવકનો દોષ પૂરવાર કરવા માટે સરકારી કર્મચારી દ્વારા ગેરકાયદેસર સંતોષની માંગ અને સ્વીકારનો પુરાવો એ બિનજરૂરી બાબત છે.

(બી) આરોપીના અપરાધને ઘરે લાવવા માટે, ફરિયાદપક્ષે પહેલા ગેરકાયદેસર સંતોષની માંગ અને હકીકતની બાબત તરીકે અનુગામી સ્વીકૃતિ સાબિત કરવી પડશે. મુદ્દામાં આ હકીકત કાં તો સીધા પુરાવા દ્વારા સાબિત કરી શકાય છે જે મૌખિક પુરાવા અથવા દસ્તાવેજી પુરાવાના સ્વરૂપમાં હોઈ શકે છે.

(સી) વધુમાં, મુદ્દામાં હકીકત, એટલે કે, ગેરકાયદેસર સંતોષની માંગ અને સ્વીકૃતિનો પુરાવો પણ સીધા મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવાની ગેરહાજરીમાં પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા દ્વારા સાબિત કરી શકાય છે.

(ડી) મુદ્દાની હકીકતને સાબિત કરવા માટે, એટલે કે, જાહેર સેવક દ્વારા ગેરકાયદેસર સંતોષની માંગ અને સ્વીકૃતિ, નીચેના પાસાઓને ધ્યાનમાં રાખવા પડશે:

(૧) જો લાંચ આપનાર દ્વારા જાહેર સેવક પાસેથી કોઈ માંગ કર્યા વિના ચૂકવણી કરવાની દરખાસ્ત હોય અને તે ફક્ત દરખાસ્ત સ્વીકારે છે અને ગેરકાયદેસર લાભ મેળવે છે, તો તે અધિનિયમની કલમ ૭ મુજબ સ્વીકૃતિનો કેસ છે. આવા કિસ્સામાં, જાહેર સેવક દ્વારા અગાઉથી માંગ કરવાની જરૂર નથી.

(૨) બીજી બાજુ, જો જાહેર સેવક માંગણી કરે છે અને લાંચ આપનાર માંગ સ્વીકારે છે અને માંગેલી સંતોષની માંગણી કરે છે જે બદલામાં જાહેર સેવક દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે, તો તે પ્રાપ્તિનો કેસ છે. પ્રાપ્તિના કિસ્સામાં, ગેરકાયદેસર સંતોષ માટેની અગાઉની માંગ જાહેર સેવક તરફથી આવે છે. આ અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળ ગુનો છે.

(૩) ઉપરોક્ત (૧) અને (૨) બંને કિસ્સાઓમાં, લાંચ આપનારની રજૂઆત અને જાહેર સેવકની માંગ અનુક્રમે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા મુદ્દામાં હકીકત તરીકે સાબિત કરવી પડશે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, વધુ કંઈ વિના ગેરકાયદેસર સંતોષની માત્ર સ્વીકૃતિ અથવા પ્રાપ્તિ તેને કાયદાની અનુક્રમે કલમ ૭ અથવા કલમ ૧૩ (૧)(ડી), (૧) અને (૨) હેઠળ ગુનો બનાવશે નહીં.

તેથી, અધિનિયમની કલમ ૭ હેઠળ, ગુનાને ઘરે લાવવા માટે, એક પ્રસ્તાવ હોવો જોઈએ જે લાંચ આપનાર પાસેથી આવે છે જે જાહેર સેવક દ્વારા સ્વીકારવામાં આવે છે જે તેને

ગુનો બનાવશે.તેવી જ રીતે, જ્યારે સરકારી કર્મચારી દ્વારા લાંચ આપનાર દ્વારા અગાઉથી માંગ સ્વીકારવામાં આવે છે અને જાહેર સેવક દ્વારા ચુકવણી કરવામાં આવે છે, ત્યારે તે અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૧)(ડી) અને (૧) અને (૨) હેઠળ પાલનનો ગુનો ગણાશે.

(ઇ) ગેરકાયદેસર સંતોષની માંગ અને સ્વીકૃતિ અથવા પ્રાપ્તિના સંદર્ભમાં હકીકતની ધારણા કાયદાની અદાલત દ્વારા નિષ્કર્ષ દ્વારા ત્યારે જ કરી શકાય છે જ્યારે પાયાની હકીકતો સંબંધિત મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવા દ્વારા સાબિત થઈ હોય અને તેની ગેરહાજરીમાં નહીં. રેકૉર્ડ પરની સામગ્રીના આધારે, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા માંગની હકીકત સાબિત થઈ છે કે નહીં તે ધ્યાનમાં લેતી વખતે હકીકતની ધારણા ઉઠાવવાનો વિવેક અદાલત પાસે છે.અલબત્ત, હકીકતની ધારણા આરોપી દ્વારા ખંડનને આધિન છે અને ખંડનની ગેરહાજરીમાં ધારણા ઊભી થાય છે.

(એફ) જો ફરિયાદી 'પ્રતિકૂળ' બને છે, અથવા મૃત્યુ પામે છે અથવા સુનાવણી દરમિયાન તેનો પુરાવો આપવા માટે અનુપલબ્ધ હોય, તો અન્ય કોઈ સાક્ષીને પુરાવો આપીને ગેરકાયદેસર સંતોષની માંગ સાબિત કરી શકાય છે, જે મૌખિક રીતે અથવા દસ્તાવેજી પુરાવા દ્વારા ફરીથી પુરાવો આપી શકે છે અથવા ફરિયાદપક્ષ પરિસ્થિતિજન્ય પુરાવા દ્વારા કેસ સાબિત કરી શકે છે. સુનાવણીમાં ઘટાડો થતો નથી અને ન તો તે આરોપી જાહેર સેવકને નિર્દોષ જાહેર કરવાના આદેશમાં પરિણમે છે.

(જી) જ્યાં સુધી અધિનિયમની કલમ ૭નો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, મુદ્દાના તથ્યોના પુરાવા પર, કલમ ૨૦ અદાલતને એવી ધારણા ઉઠાવવાનો આદેશ આપે છે કે ગેરકાયદેસર લાભ ઉપરોક્ત કલમમાં ઉલ્લેખિત હેતુ અથવા પુરસ્કારના હેતુ માટે હતું.આ ધારણા

અદાલત દ્વારા કાનૂની ધારણા અથવા કાયદામાં ધારણા તરીકે ઉઠાવવી પડશે.અલબત્ત, આ ધારણા પણ ખંડનને આધીન છે.કલમ ૨૦ અધિનિયમની કલમ ૧૩ (૧)(ડી)(૧) અને (૨) ને લાગુ પડતી નથી.

(એચ) અમે સ્પષ્ટ કરીએ છીએ કે અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળ કાયદામાં ધારણા બિંદુ (ઇ) માં ઉપર ઉલ્લેખિત હકીકતની ધારણાથી અલગ છે કારણ કે પહેલું ફરજિયાત ધારણા છે જ્યારે પછીનું પ્રકૃતિમાં વિવેકાધીન છે.

૮. નીરજ દત્તા (ઉપરોક્ત) માં કાયદાના સ્થાયી સિદ્ધાંતો અનુસાર, દોષિત ઠેરવવાની અપીલમાં, ફરિયાદપક્ષે જાહેર સેવક દ્વારા ગેરકાયદેસર સંતોષની માંગ અને સ્વીકારના ઘટકોને વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવા પડે છે અને તે માટે, ફરિયાદપક્ષ દ્વારા વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરાયેલા તમામ પુરાવાઓનું એક મિનિટનું વિરલેદન અને પુનઃમૂલ્યાંકન જરૂરી છે. ફરિયાદપક્ષે ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. ૧-મણિલાલ બેચારદાસ પટેલ સાથે આંક ૨૫ ખાતે તપાસ કરી છે અને આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે સાંઈ ધામ મુક્તિ ધામ મંદિરનો વહીવટ શ્રી સાંઈ રામ મુક્તિ ધામ મંદિર ટ્રસ્ટ દ્વારા કરવામાં આવી રહ્યો હતો અને તે ટ્રસ્ટના અધ્યક્ષ છે.અગાઉ, વહીવટ અન્ય લોકો દ્વારા કરવામાં આવતો હતો અને વહીવટમાં કેટલીક અનિયમિતતાઓ જોવા મળતી હતી અને તેથી, તેમણે ૦૪.૦૬.૨૦૦૫ પર વડનગરની અદાલતમાં કેસ દાખલ કર્યો હતો.કોર્ટ દ્વારા ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડની કલમ ૧૫૬ (૩) હેઠળ કેસ તપાસ માટે મોકલવામાં આવ્યો હતો અને એમ કેસ નં. ૧/૨૦૦૫ નોંધવામાં આવ્યો હતો અને વર્તમાન આરોપી આ

મામલાની તપાસ કરી રહ્યો હતો. આરોપીએ તે વ્યક્તિઓની ધરપકડ કરી ન હતી જેમની સામે કેસ દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો અને તે જુલાઈના બીજા અઠવાડિયામાં વડનગર પોલીસ સ્ટેશનમાં આરોપીઓને મળ્યો હતો અને તે સમયે તેને કહેવામાં આવ્યું હતું કે જે વ્યક્તિઓ સામે તેણે કેસ દાખલ કર્યો હતો, તેણે આગોતરા જામીન અરજી દાખલ કરી હતી અને તેને રૂ.૦૭.૨૦૦૫ પર સ્થગિત કરવામાં આવી હતી. આરોપીએ તેમને એમ પણ કહ્યું હતું કે કેટલાક ટ્રસ્ટીઓએ તે વ્યક્તિઓની તરફેણમાં સોગંદનામા દાખલ કર્યા છે જેમની સામે તેમણે કેસ દાખલ કર્યો હતો અને તે કેસમાં 'બી સારાંશ' દાખલ કરવામાં આવશે. કે તે રૂ.૦૭.૨૦૦૫ પર મહેસાણાની અદાલતમાં ગયો હતો અને મામલો રૂ.૦૭.૨૦૦૫ સુધી મોકૂફ રાખવામાં આવ્યો હતો.કે ફરી એકવાર તેઓ રૂ.૦૭.૨૦૦૫ પર કોર્ટમાં ગયા હતા અને મામલો ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર સ્થગિત કરવામાં આવ્યો હતો. તે ૩૦.૦૭.૨૦૦૫ પર વડનગર કોર્ટમાં ગયો હતો અને તે સમયે તે આરોપીને મળ્યો હતો, જેણે તેને પૂછ્યું હતું કે શું તેને સોગંદનામાની નકલો મળી છે અને ફરિયાદીએ ના પાડી દીધી છે અને તે સમયે આરોપીએ તેને પૂછ્યું હતું કે શું તેને સોગંદનામાની નકલો જોઈએ છે. ફરિયાદીએ હકારાત્મક જવાબ આપ્યો હતો અને તે સમયે આરોપીએ સોગંદનામાઓની નકલો માટે રૂ. ૧૫૦૦/- ની ગેરકાયદેસર લાભની રકમની માંગ કરી હતી અને સોદાબાજી પછી, રકમ રૂ. ૫૦૦/- નક્કી કરવામાં આવી હતી.આરોપીએ તેને મહેસાણા ખાતેની અદાલતમાં ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર આવવા અને સોગંદનામાની નકલો લેવા કહ્યું હતું અને સવારે લગભગ ૮.૦૦-૯.૦૦ વાગ્યે ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર

આરોપીએ તેને કહ્યું હતું કે તે મેહસાણા ખાતેની અદાલતમાં આવશે અને રૂ. ૫૦૦/-ની ગેરકાયદેસર લાભની રકમની માંગ કરી હતી.તેણે સવારે લગભગ ૧૦.૦૦ વાગ્યે એ.સી.બી. ઓફિસનો સંપર્ક કર્યો હતો અને ફરિયાદ દાખલ કરી હતી જે આંક ૨૬ પર રજૂ કરવામાં આવી છે.એક ટ્રેપ ગોઠવવામાં આવી હતી અને પંચ સાક્ષીઓને બોલાવવામાં આવ્યા હતા અને ફેનોલ્ફથાલીન પાવડર અને સોડિયમ કાર્બોનેટના દ્રાવણનો સંપૂર્ણ પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો હતો અને પંચ સાક્ષીઓ અને ફરિયાદીને સમજાવવામાં આવ્યા હતા અને તેણે રૂ. ૧૦૦/-ની મૂલ્યની પાંચ ચલણી નોટો આપી હતી, જેના પર ફેનોલ્ફથાલીન પાવડર લગાવવામાં આવ્યો હતો અને પાવડરવાળી ચલણી નોટો તેના ખિસ્સામાં મૂકવામાં આવી હતી. તે અને પંચ સાક્ષી નં. ૧ મેહસાણા કોર્ટ કમ્પાઉન્ડમાં ગયા હતા અને તપાસમાં જાણવા મળ્યું હતું કે મામલો સ્થગિત થતાં આરોપી કોર્ટમાંથી બહાર નીકળી ગયો હતો.મેહસાણામાંથી તેઓ આઈ. ટી. આઈ. કોલેજ, વિસનગર ગયા અને ફરિયાદીએ આરોપીના ઘરે ફોન કર્યો પરંતુ તે ઘરે ન હતો અને તેથી ફરિયાદીએ વડનગર પોલીસ સ્ટેશનને ફોન કર્યો.કે આરોપી વડનગર પોલીસ સ્ટેશનમાં ન હતો અને ટ્રેપ નિષ્ફળ ગઈ અને પાવડરવાળી ચલણી નોટો છટકું ગોઠવનાર અધિકારી દ્વારા લઈ જવામાં આવી હતી. ૦૩.૦૮.૨૦૦૫ પર આરોપીએ તેને ફોન કર્યો અને તેને ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર મેહસાણાની કોર્ટમાં આવવાનું કહ્યું અને ફરી એકવાર આરોપીએ તેને ૦૭.૦૮.૨૦૦૫ પર ફોન કર્યો અને તેને ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર મેહસાણાની કોર્ટમાં આવવાનું કહ્યું. ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર ફરી એકવાર ટ્રેપ ગોઠવવામાં આવી અને ફરિયાદી અને પંચ

સાક્ષી મહેસાણાની અદાલતમાં ગયા અને લગભગ ૧૧.૦૦ વાગ્યે આરોપી આવ્યો અને સરકારી વકીલની કચેરીમાં ગયો. ફરિયાદી અને પંચ નં. ૧ સરકારી વકીલની કચેરીમાં ગયા હતા અને આરોપીએ પોતાનો કાળો શર્ટ કાઢીને પોતાનો ગણવેશ પહેર્યો હતો અને ફરિયાદીને કહ્યું હતું કે સોગંદનામાની ફોટોકોપી હજુ કરવાની બાકી છે. તે પંચ નં. ૧ એ સોગંદનામાની ફોટોકોપી મેળવવા માટે મોકલવામાં આવ્યો હતો અને ફરિયાદીએ રૂ. ૫૦/-ની ચલણી નોટ આપી હતી અને ફરિયાદીને ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટર પાસેથી ફોટોકોપી લેવા અને તેના માટે બિલ લાવવા કહ્યું હતું. પંચે ફોટોકોપી કરાવી અને ફોટોકોપી અને કાગળોનો ગુરુછ આરોપીઓને આપ્યો અને ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટરનું બિલ અને બાકીની રૂ. ૪૩/-ની રકમ ફરિયાદીને આપી. તે પછી, તેઓ અદાલતમાં આવ્યા અને મામલો સ્થગિત થયા પછી, તેઓ અદાલતમાંથી બહાર આવ્યા અને કોર્ટ કમ્પાઉન્ડની અંદર જ ચાની દુકાન પર ગયા અને તેઓએ ચા પીધી અને તે સમયે ફરિયાદીએ ચા માટે ૮ રૂપિયા ચૂકવ્યા. ફરી એકવાર આરોપીએ રકમની માંગ કરી અને ફરિયાદીએ તેના જમણા હાથથી પાવડરવાળી ચલણી નોટો લીધી અને આરોપીને આપી દીધી જેણે તેને તેના ડાબા હાથથી સ્વીકારી અને તેને તેના જમણા હાથથી જમણી બાજુના શર્ટના ખિસ્સામાં મૂકી દીધો. ફરિયાદકર્તાએ પૂર્વનિર્ધારિત સંકેત આપ્યો હતો અને દરોડા પાડનાર પક્ષના સભ્યો આવ્યા હતા અને આરોપીઓને રંગેહાથ પકડ્યો હતો. આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ઉલટતપાસ દરમિયાન, ફરિયાદીએ જણાવ્યું છે કે ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર ચલણી નોટો પર કોઈ પ્રયોગ કરવામાં આવ્યો ન હતો અને ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર ફરિયાદી

અને પંચ સાક્ષી સીધા કોર્ટ રૂમમાં ગયા હતા અને તે સમયે આરોપી હાજર ન હતો.પંચનામામાં ક્યાંય પણ તેમની પાસે રૂ. ૫૦/-ની ચલણી નોટ હોવાનો ઉલ્લેખ નથી અને જ્યારે તેઓ સરકારી વકીલની કચેરીમાં ગયા ત્યારે લોબીમાં અન્ય લોકો પણ હતા. આરોપીએ અગાઉ તેને કહ્યું હતું કે ફોટોકોપી બનાવવામાં આવી હતી પરંતુ ત્યારબાદ તેને કહ્યું હતું કે ફોટોકોપી બનાવવામાં આવી નથી.કોર્ટ કમ્પાઉન્ડમાં ફોટોકોપી બનાવવાની સુવિધાઓ છે પરંતુ આરોપીએ તેને ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટરમાં ફોટોકોપી લેવાનું કહ્યું હતું. જ્યાં સુધી પંચ સાક્ષી ફોટોકોપી લેવા ગયો ત્યાં સુધી આરોપી અને તે સરકારી વકીલની કચેરીમાં હતા અને તે સમયે આરોપીએ કોઈ પૈસાની માંગણી કરી ન હતી અને તેમની વચ્ચે કોઈ વાતચીત થઈ ન હતી.તે દસ પાનાની ફોટોકોપી કરવાની હતી અને ટ્રેપના સમયે સંખ્યાબંધ લોકો એકઠા થયા હતા.આરોપીએ વડનગર ખાતેની ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટની અદાલત સમક્ષ ૩૦.૦૭.૨૦૦૫ પર સારાંશ અહેવાલ દાખલ કર્યો હતો અને ગામના લોકો દ્વારા તેને ગામમાંથી બહાર કાઢવામાં આવ્યો હતો. સાક્ષીએ એ પણ સ્વીકાર્યું છે કે તેણે તેના ગામના લોકો સામે જજ કેસ દાખલ કર્યા હતા.

૮.૧ ફરિયાદપક્ષે આંક ૩૧ ખાતે ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. ૨-દીપસિંહ અમરસિંહ ઝાલાની તપાસ કરી છે અને આ સાક્ષી પંચ સાક્ષી છે જેણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ ટેકો આપ્યો છે અને જ્યારે તેને એ.સી.બી. ઓફિસમાં બોલાવવામાં આવ્યો હતો અને જ્યારે તે ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર કોર્ટમાં ગયો હતો અને ત્યારબાદ

આરોપી મળી આવ્યો ન હતો અને છટકું નિષ્ફળ ગયું હતું ત્યારથી જે ઘટનાઓ બની હતી તે વર્ણવી છે.કે ફરી એકવાર તેને ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર બોલાવવામાં આવ્યો, અને તે ફરિયાદપક્ષે સાથે મેહસાણા કોર્ટમાં ગયો હતો.તેમને સોગંદનામુંની ફોટોકોપી લેવાનું કહેવામાં આવ્યું હતું અને ફરિયાદી દ્વારા તેમને કાગળો આપવામાં આવ્યા હતા અને ફરિયાદીએ તેમને ખિસ્સામાંથી રૂ. ૫૦/- ની ચલણી નોટ આપી હતી અને તેની ફોટોકોપી લેવાનું કહ્યું હતું.આરોપીએ તેને બસ સ્ટેન્ડની સામે આવેલા ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ પાસેથી ઝીરોક્સની નકલ લેવાનું કહ્યું હતું અને તે ગયો અને ફોટોકોપી લીધી અને રૂ. ૭/-ની રકમ ચૂકવી અને બાકીની રૂ. ૪૩/-ની રકમ મેળવી.તેણે આરોપીઓને કાગળો અને ફોટોકોપીનો સમૂહ અને ફોટોકોપીનું બિલ અને ફરિયાદીને રૂ. ૪૩/- આપ્યા હતા.તે પછી, તેઓ કોર્ટ રૂમમાં ગયા અને મામલો સ્થગિત થયા પછી, તેઓ ચા પીવા ગયા અને તે સમયે, આરોપીએ ફરિયાદીને "વ્યવહાર પૂર્ણ કરવા" કહ્યું હતું અને ફરિયાદીએ તેના જમણા હાથથી પાવડરવાળી ચલણી નોટો લીધી હતી અને આરોપીએ તેને તેના ડાબા હાથથી સ્વીકારી હતી અને તેને તેના જમણા હાથમાં લઈને પોકેટમાં મૂકી દીધી હતી. પૂર્વનિર્ધારિત સંકેત આપવામાં આવ્યો હતો અને દરોડા પાડનાર પક્ષના સભ્યો આવ્યા હતા અને દરોડા પાડનાર પક્ષના સભ્યો અને આરોપી રસ્તાની વિરુદ્ધ બાજુએ આવેલી ફળની ગાડીમાં ગયા હતા.આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ઉલટતપાસ દરમિયાન, સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેને તેની ઓફિસ દ્વારા ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર એ.સી.બી. ઓફિસમાં જવા માટે જાણ કરવામાં આવી ન હતી પરંતુ છટકું ગોઠવનાર અધિકારીએ તેને

બોલાવ્યો હતો અને તેને ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર હાજર રહેવા કહ્યું હતું.તે ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર, નોટો પર કોઈ ફેનોલ્ફથાલીન પાવડર લગાવવામાં આવ્યો ન હતો અને તે દિવસે ફરિયાદીની તપાસ કરવામાં આવી હતી અને તેના કુર્તાનું આગળનું ખિસ્સું ખાલી હતું.ફરિયાદકર્તાની તલાશીમાં ૫૦૦ રૂપિયાની ચલણી નોટ અને ૧૦૦ રૂપિયાની પાંચ ચલણી નોટ મળી આવી હતી અને કુલ ૧,૦૦૦ રૂપિયાની રકમ ફરિયાદી પાસે મળી આવી હતી અને પંચનામામાં તે અસરની નોટ બનાવવામાં આવી હતી.કે તે જાણતો નથી કે ફરિયાદી અને આરોપી વચ્ચે શું વાતચીત થઈ છે જ્યારે તે ફોટોકોપી લેવા ગયો હતો અને આરોપીએ ફરિયાદીને ફોટોકોપી આપી ન હતી. કે સોડિયમ કાર્બોનેટ દ્રાવણનો પ્રયોગ ફળોના સ્ટોલ પર સિવિલ હોસ્પિટલના ક્વાર્ટરની દિવાલની નજીક હાથ ધરવામાં આવ્યો હતો.

૮.૨ ફરિયાદપક્ષે આંક ૩૭ થી ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. ૩-ઉમેદ રાવાજી ઠાકુરની તપાસ કરી છે અને આ સાક્ષી છટકું ગોઠવનાર અધિકારી છે જેણે ફરિયાદકર્તાની ફરિયાદની નોંધ લીધી ત્યારથી લઈને ટ્રેપ સફળ થાય ત્યાં સુધી બનેલી તમામ ઘટનાઓનું વર્ણન કર્યું છે. આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા ઉલટતપાસ દરમિયાન, સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે ફરિયાદીનું ખિસ્સું ખાલી હતું અને જ્યારે ફરિયાદીની તલાશી લેવામાં આવી ત્યારે તેના કબજામાંથી રૂ. ૧,૦૦૦/- મળી આવ્યા હતા.કે ફરિયાદી પાસે કારની ચાવી અને અન્ય પરચુરણ કાગળો હતા જે

તેના ખિસ્સામાં રાખવામાં આવ્યા હતા.કે છટકું પછી, પ્રયોગ ફળોના સ્ટોલ પર કરવામાં આવ્યો હતો.

૮.૩ ફરિયાદપક્ષે ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. ૪-ચંદુભાઈ રૂપાજી કોટડની આંક ૪૧ ખાતે તપાસ કરી છે અને આ સાક્ષી તપાસ અધિકારી છે જેમણે ગુનાની તપાસ કરી છે અને કાર્યવાહી માટે મંજૂરીનો આદેશ પ્રાપ્ત કર્યા પછી આરોપી સામે આરોપપત્ર દાખલ કર્યું છે.ઉલટતપાસ દરમિયાન, સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું છે કે તેણે એક ડ્રાફ્ટ તૈયાર કર્યો હતો અને તેને કાર્યવાહી માટે મંજૂરી આપવા માટે મુખ્ય કાર્યાલયને મોકલ્યો હતો અને તેણે ચાની દુકાન અને ફળની દુકાનની નજીક રહેલા વ્યક્તિઓનું નિવેદન નોંધ્યું નથી.તેમણે ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટરના માલિકનું નિવેદન નોંધ્યું ન હતું અને તેમને મળેલા કાગળોમાં ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટરનું બિલ હતું.તે બિલ સાત ફોટોકોપી માટેનું હતું અને રૂ. ૭/- ચૂકવવામાં આવ્યા હતા.તેમને સોગંદનામું અને સોગંદનામુંની નકલો મળી હતી જેમાં અગિયાર પાનાનો સમાવેશ થાય છે. તેણે વડનગર પોલીસ સ્ટેશનના ટેલિફોન રજિસ્ટર વિશે પૂછપરછ કરી ન હતી અને આરોપીએ ફરિયાદીને ફોન કર્યો હતો કે કેમ તે જાણવા માટે તેણે મોબાઇલ કંપનીમાંથી પ્રિન્ટ આઉટ લીધું નથી.આરોપીએ ૩૦.૦૭.૨૦૦૫ પર વિદ્વાન ન્યાયિક મેજિસ્ટ્રેટ પ્રથમ વર્ગની અદાલત સમક્ષ સારાંશ અહેવાલ દાખલ કર્યો હતો અને જ્યારે તેણે ફરિયાદીનું નિવેદન નોંધ્યું હતું, ત્યારે ફરિયાદીએ જણાવ્યું ન હતું કે તેની પાસે ૫૦/- રૂપિયાની ચલણી નોટ છે.

૯. ફરિયાદપક્ષના સમગ્ર પુરાવાની મુલવણી કર્યા પછી, ફરિયાદપક્ષના કેસ અનુસાર આરોપી દ્વારા ટેલિફોન પર પ્રથમ માંગ કરવામાં આવી છે પરંતુ ફરિયાદીએ તેનો ટેલિફોન નં. અથવા પોલીસ સ્ટેશનનો ટેલિફોન આપ્યો નથી જ્યાં ફરિયાદીએ આરોપીનો સંપર્ક કર્યો હતો. વધુમાં, માંગ ક્યારે કરવામાં આવી હતી તે અંગે કોઈ સમય જણાવવામાં આવ્યો નથી અને ફરિયાદીએ જણાવ્યું છે કે વડનગર ખાતેની અદાલતમાં ૩૦.૦૭.૨૦૦૫ પર પ્રારંભિક માંગ કરવામાં આવી હતી. ફરિયાદીએ જણાવ્યું નથી કે જ્યારે માંગ કરવામાં આવી ત્યારે તે કોણ હતો અને ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, સારાંશ અહેવાલ ૩૦.૦૭.૨૦૦૫ પર વડનગર કોર્ટમાં દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. સમગ્ર પુરાવાઓમાં, ફરિયાદપક્ષના કેસ અનુસાર, આરોપીએ ફરિયાદી પાસેથી સોગંદનામુંની નકલો માટે રૂ. ૫૦૦/- ની ગેરકાયદેસર લાભની રકમની માંગ કરી હતી, જે ટ્રસ્ટી દ્વારા તે વ્યક્તિઓની તરફેણમાં દાખલ કરવામાં આવી હતી જેમની સામે ફરિયાદીએ વડનગર કોર્ટમાં ફરિયાદ દાખલ કરી છે, પરંતુ એવા કોઈ પુરાવા નથી કે આરોપી દ્વારા કોઈપણ સમયે સોગંદનામુંની ફોટોકોપી ક્યારેય ફરિયાદીને સોંપવામાં આવી હતી. પુરાવાઓમાં, ફરિયાદી મણિલાલ બેચારદાસ પટેલ અને પંચ સાક્ષી દીપસિંહ અમરસિંહ ઝાલાએ જિલ્લા અદાલત, મહેસાણામાં ગયા ત્યારે બનેલી ઘટનાઓનું વિગતવાર વર્ણન કર્યું છે અને તેઓ આરોપીને મળ્યા હતા અને તેની સાથે સરકારી વકીલની કચેરીમાં ગયા હતા અને તે સમયે આરોપીએ પોતાનો કાળો શર્ટ બદલીને તેની ખાખી શર્ટ પહેરી હતી અને ત્યારબાદ આરોપીએ પંચ

સાક્ષીની ઓળખ વિશે ફરિયાદી પાસેથી પૂછપરછ કરી હતી અને ફરિયાદીએ કહ્યું હતું કે તે તેનો અંગરક્ષક છે અને આરોપીએ કહ્યું હતું કે ફોટોકોક નકલો બનાવવામાં આવ્યો ન હતો અને આરોપીએ કાગળોનો સમૂહ લઈને ફરિયાદીને આપ્યો હતો અને ફરિયાદીએ પંચ સાક્ષીને રૂ. ૫૦/-ની ચલણી નોટ સાથે કાગળોનો સમૂહ આપ્યો હતો અને તેને સોગંદનામાની ફોટોકોપી લેવાનું કહ્યું હતું. ફરિયાદકર્તા અને પંચ સાક્ષી બંનેએ સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે જ્યારે પંચ સાક્ષી સોગંદનામાની ફોટોકોપી મેળવ્યા પછી ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટરથી પાછા આવ્યા ત્યારે ફોટોકોપી સાથે કાગળોનો સમૂહ આરોપીઓને સોંપવામાં આવ્યો હતો અને ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટરનું બિલ અને ૪૩ રૂપિયા બદલવાની રકમ ફરિયાદીને સોંપવામાં આવી હતી. તે પછી, આરોપી, ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષી અદાલતમાં ગયા અને ફરી એકવાર તેઓ સરકારી વકીલની કચેરીમાં પાછા આવ્યા જ્યાં આરોપીએ તેના કપડાં બદલ્યા અને તે ત્રણેય ચા પીવા માટે ચાની દુકાન પર ગયા. તેઓ ચા પીધા પછી, ફરિયાદીએ ચા માટે ચાર્જ તરીકે ૮/- રૂપિયાની રકમ ચૂકવી હતી અને તે સ્થળે પણ એ વાતનો કોઈ પુરાવો નથી કે સોગંદનામાની ફોટોકોપી ફરિયાદીને સોંપવામાં આવી હતી. ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષી બંનેનું કહેવું છે કે આરોપીએ તે સમયે ફરિયાદીને વ્યવહાર પૂર્ણ કરવાનું કહ્યું હતું પરંતુ ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષી બંને એવું નથી કહેતા કે આરોપીએ સોગંદનામાની ફોટોકોપી લીધી હતી અને ફરિયાદીને આપી હતી. ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષી બંનેએ જણાવ્યું છે કે આરોપીએ ફરિયાદીને "વ્યવહાર પૂર્ણ કરવા" કહ્યું ત્યારે ફરિયાદીએ તેના જમણા હાથથી પાવડરવાળી ચલણી નોટો લીધી

હતી અને આરોપીને આપી હતી જેણે તેના ડાબા હાથથી લીધી હતી અને તેને તેના જમણા હાથમાં મૂકી હતી અને તેને તેના ખિસ્સામાં મૂકી હતી.પરંતુ તે સમયે, એવું દર્શાવવા માટે કોઈ પુરાવા નથી કે ફરિયાદીએ સોગંદનામાઓની ફોટોકોપીની માંગ કરી હતી જે આરોપી દ્વારા ગેરકાયદેસર લાભના બદલામાં ફરિયાદીને સોંપવાની હતી.જો આંક ૩૨ પર રજૂ કરાયેલ પંચનામાનો અભ્યાસ કરવામાં આવે તો, એ વાતનો કોઈ પુરાવો નથી કે સોગંદનામાઓની ફોટોકોપી આરોપી દ્વારા ફરિયાદીને આપવામાં આવી હતી અને પંચનામામાં પણ એવો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી કે સોગંદનામાઓની ફોટોકોપી ફરિયાદી પાસેથી મળી આવી હતી.

૯.૧ પંચનામા અનુસાર, ટ્રેપમાં ફસાય તે પહેલાં પંચ સાક્ષી દ્વારા ફરિયાદીની તલાશી લેવામાં આવી હતી અને તે સમયે, રૂ. ૫૦૦/-ની એક ચલણી નોટ અને રૂ. ૧૦૦/-ની પાંચ ચલણી નોટો ફરિયાદીની કસ્ટડીમાં મળી આવી હતી, જે કારની ચાવીઓ સાથે તેના ખિસ્સામાં કેટલાક પરચુરણ કાગળો સાથે છોડી દેવામાં આવી હતી. તેની તપાસ દરમિયાન ફરિયાદીના કબજામાંથી આ સિવાય કંઈપણ મળ્યું હોવાનો કોઈ ઉલ્લેખ નથી અને ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષી એમ નથી કહેતા કે ફરિયાદીના કબજામાં આ વસ્તુઓ સિવાય બીજું કંઈ હતું.ફરિયાદપક્ષના પુરાવા અનુસાર, જ્યારે આરોપીએ ફરિયાદીને સોગંદનામાની ફોટોકોપી લેવાનું કહ્યું હતું, ત્યારે ફરિયાદીએ પંચ સાક્ષીને ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટર પાસેથી ફોટોકોપી લેવાનું કહ્યું હતું અને ફરિયાદીએ રૂ. ૫૦/-ની ચલણી નોટ આપી

હતી, જે તેણે પોતાના કબજામાંથી લઈને પંચ સાક્ષીને આપી હતી. ૫૦/- ની આ ચલણી નોટ ફરિયાદીના કબજામાં કેવી રીતે આવી તે અંગે કોઈ સ્પષ્ટતા નથી અને છટકું ગોઠવનાર અધિકારી-ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. ૩-ઉમેદસિંહ રાવાજી ઠાકુરની ઉલટતપાસ દરમિયાન તેમણે કહ્યું હતું કે ભૂલથી પંચનામામાં તેનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો ન હતો. આ સમજૂતી પૂરતી નથી કારણ કે પંચનામામાં સ્પષ્ટપણે જણાવવામાં આવ્યું છે કે પંચ નં. ૧એ ફરિયાદીની તલાશી લીધી હતી અને માત્ર પંચનામામાં ઉલ્લેખિત ચલણી નોટો, વિવિધ દસ્તાવેજો અને કારની ચાવીઓ જ ફરિયાદીના કબજામાંથી મળી આવી હતી અને તેથી રૂ. ૫૦/-ની ચલણી નોટનો કબજો અત્યંત શંકાસ્પદ છે અને ફરિયાદપક્ષ દ્વારા યોગ્ય રીતે સમજાવવામાં આવ્યો નથી. આ બાબતનો પૂરતો પુરાવો છે કે જ્યારે પંચ સાક્ષી સોગંદનામાની ફોટોકોપી લેવા ગયા હતા, ત્યારે આરોપી અને ફરિયાદી સરકારી વકીલની કચેરીમાં એકલા હતા, પરંતુ એવું લાગે છે કે તે સમયે આરોપીએ ગેરકાયદેસર લાભની રકમની માંગ કરી ન હતી. એ સાચું છે કે, જે સ્થળે આરોપી અને ફરિયાદી અને પંચ સાક્ષી ચા પીવા માટે બેઠા હતા, તે ચાની દુકાનની જગ્યા હતી અને ચાની દુકાન પર સંખ્યાબંધ લોકો હતા અને ચાની દુકાનની સામે જ એક ફળની ગાડી હતી અને તે માનવામાં આવતું નથી કે આરોપી જે સહાયક સબ-ઇન્સ્પેક્ટર હતો તે ઘણા લોકોની હાજરીમાં ગેરકાયદેસર લાભની માંગ કરશે જ્યારે તેને સરકારી પ્લીડરની ઓફિસમાં ફરિયાદી પાસેથી ગેરકાયદેસર લાભની રકમ લેવાની સંપૂર્ણ તક મળી હતી, જ્યાં ફરિયાદી અને આરોપી સિવાય અન્ય કોઈ વ્યક્તિ ન હતી. વધુમાં, ફરિયાદીના

પુરાવામાં, એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે આરોપીએ તેને કહ્યું હતું કે સોગંદનામાની ફોટોકોપી તૈયાર છે અને તેણે જિલ્લા અદાલતમાં આવીને નકલો લેવાની હતી પરંતુ પુરાવામાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે કે ૦૮.૦૮.૨૦૦૫ પર, સોગંદનામાની ફોટોકોપી તૈયાર નહોતી અને ફરિયાદીને સોગંદનામાની ફોટોકોપી લેવાનું કહેવામાં આવ્યું હતું.જો હકીકતમાં આરોપીએ ફરિયાદીને ફોન કર્યો હોત અને તેને કહ્યું હોત કે ફોટોકોપી તૈયાર છે અને ગેરકાયદેસર લાભની રકમની માંગ કરી હોત અને તેને તે જ આપી હોત અને ફોટોકોપી લીધી હોત, તો આરોપીએ ફોટોકોપી તૈયાર રાખી હોત અને તરત જ તે ફરિયાદીને સોંપી હોત અને ગેરકાયદેસર લાભની રકમ સ્વીકારી હોત.વધુમાં, ફરિયાદીના જણાવ્યા અનુસાર, વડનગર કોર્ટમાં ૩૦.૦૭.૨૦૦૫ પર માંગ કરવામાં આવી હતી અને આરોપીએ ફરિયાદીને ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર મહેસાણાની અદાલત સમક્ષ હાજર રહેવા કહ્યું હતું અને જો આરોપીએ ખરેખર માંગ કરી હોત અને ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર રકમ મેળવવાની હોત, તો આરોપી ૦૧.૦૮.૨૦૦૫ પર મહેસાણાની અદાલતમાં હાજર હોત અને રકમ લીધી હોત.

૯.૨ ફરિયાદીએ તેની ફરિયાદમાં અને તેના જુબાનીમાં રજૂઆત કરી છે કે ફરિયાદી અને આરોપી વચ્ચે સંખ્યાબંધ ટેલિફોન કોલ્સ થયા હતા પરંતુ ફરિયાદીએ તેનો ટેલિફોન અથવા ટેલિફોન નંબરનો ઉલ્લેખ કર્યો નથી જ્યાં તેણે આરોપીનો સંપર્ક કર્યો હતો. ફરિયાદીએ વડનગર પોલીસ સ્ટેશનના નં.નો પણ ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો અને તપાસ અધિકારીએ સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું હતું કે તપાસ

દરમિયાન કોઈ કોલની વિગતો એકત્રિત કરવામાં આવી ન હતી અને તપાસ દરમિયાન વડનગર પોલીસ સ્ટેશનની ટેલિફોન વર્ધીનું રજિસ્ટર જપ્ત કરવામાં આવ્યું ન હતું.

૯.૩ ફરિયાદપક્ષે તપાસ અધિકારી-ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. ૪-ચંદુભાઈ રૂપાજી કોટડની સાબિતીમાં આંક ૪૮ ખાતે કાર્યવાહી માટે મંજૂરીનો આદેશ રજૂ કર્યો છે અને સક્ષમ અધિકારી કે જેમણે કાર્યવાહી માટે મંજૂરીનો આદેશ આપ્યો છે તેની માન્ય ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ તપાસ કરવામાં આવી નથી.સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તેણે કાર્યવાહીની મંજૂરી માટે આદેશનો મુસદ્દો સક્ષમ અધિકારીને મોકલ્યો હતો.મોહંમદ.ઈકબાલ અહેમદ (ઉપરોક્ત) અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા આધાર રાખે છે, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પેરા ૩ માં નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે:

"૩..... મંજૂરી માટેનો કેસ ગુનાની રચના કરતો હોવાનું સંતોષ થયા પછી મંજૂરી આપનાર સત્તામંડળ દ્વારા માન્ય મંજૂરી આપવામાં આવી છે તે સાબિત કરવું ફરિયાદપક્ષની ફરજ છે.આ બે રીતે કરવું જોઈએ; ક્યાં તો (૧) મૂળ મંજૂરી રજૂ કરીને જેમાં પોતે ગુનાની રચના કરતી હકીકતો અને સંતોષના આધારો છે અને (૨) મંજૂરી આપનાર સત્તામંડળ સમક્ષ મૂકવામાં આવેલી હકીકતો અને તેના દ્વારા સંતોષ થયો છે તે બતાવવા માટે પુરાવા પણ રજૂ કરીને.તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે યોગ્ય મંજૂરી વિના શરૂ કરાયેલ કોઈપણ કેસ નિષ્ફળ થવો જોઈએ કારણ કે આ કાર્યવાહીમાં એક સ્પષ્ટ મુશ્કેલી હોવાથી, સમગ્ર કાર્યવાહી શરૂઆતથી જ રદબાતલ થઈ જાય છે.તાત્કાલિક કેસમાં મંજૂરી આપનાર સત્તામંડળ

સમક્ષ મૂકવામાં આવેલી આંક પી-૧૬માં ઉલ્લેખિત નોંધની સામગ્રી શું હતી તે સાબિત કરવા માટે કોઈ પ્રાથમિક કે ગૌણ પુરાવા રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી. ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. ૨ અથવા ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. ૭નો પુરાવો સંપૂર્ણપણે અપ્રસ્તુત છે કારણ કે તેઓ એ કહેવાની સ્થિતિમાં ન હતા કે નોટની સામગ્રી શું હતી જેણે કોર્પોરેશનની સ્થાયી સમિતિ દ્વારા મંજૂરીનો વિષય બનાવ્યો હતો. ઉપર ઉલ્લેખિત નોંધ આ હેતુ માટેનો એકમાત્ર પ્રાથમિક પુરાવો હતો. શ્રી રાવે ભારપૂર્વક દલીલ કરી હતી કે ઠરાવ, આંક પી-૧૬માં તથ્યોનો ઉલ્લેખ નથી, તેમ છતાં કોર્ટે ફરિયાદપક્ષે સાક્ષી નં. ૨ દ્વારા આપવામાં આવેલા પુરાવા અને મંજૂરીનો અમલ કરવાના આદેશના આધારે તથ્યોની ધારણા કરવી જોઈએ જેમાં આ તથ્યોનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે. આ દલીલ સંપૂર્ણપણે અસમર્થનીય છે કારણ કે કોર્ટે જે જોવાનું છે તે એ છે કે મંજૂરી આપતી વખતે મંજૂરી આપનાર સત્તામંડળ ગુનાની રચના કરતી હકીકતોથી વાકેફ હતું કે નહીં અને તેના માટે તેના મગજનો ઉપયોગ કર્યો હતો અને મંજૂરી આપતો ઠરાવ પસાર થયા પછી અસ્તિત્વમાં આવી શકે તેવી કોઈપણ અનુગામી હકીકત સંપૂર્ણપણે અપ્રસ્તુત છે. મંજૂરી આપવી એ નિષ્ક્રિય ઔપચારિકતા અથવા ઉગ્ર ક્વાયત નથી પરંતુ એક ગંભીર અને પવિત્ર કાર્ય છે જે સરકારી કર્મચારીઓને તુરંત કાર્યવાહી સામે રક્ષણ આપે છે અને તેથી સંબંધિત જાહેર સેવક સામે કોઈપણ કાર્યવાહી શરૂ કરી શકાય તે પહેલાં તેનું કડક પાલન કરવું આવશ્યક છે.

૯.૪ ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, તાત્કાલિક કેસમાં, ફરિયાદપક્ષે માત્ર આંક ૪૮ પર કાર્યવાહી માટે મંજૂરીનો આદેશ રજૂ કર્યો છે અને મંજૂરી આપનાર સત્તામંડળની તપાસ કરી નથી અને તે દર્શાવવા માટે કોઈ પુરાવા નથી કે તમામ તથ્યો મંજૂરી આપનાર સત્તામંડળ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા અને

મંજૂરી આપનાર સત્તામંડળ સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવેલા અહેવાલ વિશે કોઈ પુરાવા રેકૉર્ડ પર રજૂ કરવામાં આવ્યા નથી. જે સક્ષમ સત્તામંડળે કાર્યવાહી માટે મંજૂરીનો આદેશ આપ્યો છે તે ગુનાની રચના કરતી હકીકતોથી વાકેફ છે કે કેમ અને સક્ષમ સત્તામંડળે કાર્યવાહી માટે મંજૂરીનો આદેશ આપતા પહેલા તેના મગજનો ઉપયોગ કર્યો છે કે કેમ તે અંગે કોઈ પુરાવા નથી.

૧૦. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને અને બી. જયરાજ (સુપ્રા), એન. વિજયકુમાર (સુપ્રા), કે. શાંતમ્મા (સુપ્રા) અને નીરજ દત્તા (સુપ્રા) ના કેસમાં કાયદાના સ્થાયી સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખીને આરોપીના વિદ્વાન વકીલ દ્વારા વિશ્વાસ કરવામાં આવ્યો હતો, એવા કોઈ પુરાવા નથી કે ફરિયાદી અને આરોપી વચ્ચે ટેલિફોન પર ક્યારેય કોઈ વાતચીત થઈ હતી અને તપાસ અધિકારીએ સ્પષ્ટપણે જુબાની આપી છે કે ફરિયાદકર્તાના મોબાઈલ ફોન અને વડનગર પોલીસ સ્ટેશનના કોલ વિગતવાર રેકૉર્ડના કોઈ પુરાવા તપાસ દરમિયાન જપ્ત કરવામાં આવ્યા ન હતા. આરોપીએ તેને ત્રણથી ચાર વખત ફોન કર્યો હોવાના ફરિયાદી દ્વારા કરવામાં આવેલા ખોટા આક્ષેપો સિવાય, આ વાતને કોઈ પણ પુરાવા દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું નથી. ટ્રેપની તારીખે પણ, ફરિયાદી અને આરોપી વચ્ચે જે વાતચીત થઈ હતી તે "વ્યવહાર" વિશે છે પરંતુ આરોપીએ રૂ. ૫૦૦/-ની ગેરકાયદેસર લાભની રકમની માંગ કરી હોવાના કોઈ સ્પષ્ટ પુરાવા નથી. ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ, ફરિયાદીએ જેની સામે એમ કેસ નં. ૧/૨૦૦૫ દાખલ કર્યો હતો તે વ્યક્તિઓની તરફેણમાં દાખલ કરવામાં આવેલા

સોગંદનામાની ફોટોકોપી માટે આરોપીએ ગેરકાયદેસર લાભની રકમ મેળવવાની હતી અને એવો કોઈ પુરાવો નથી કે કોઈ પણ સમયે સોગંદનામાની ફોટોકોપી આરોપી દ્વારા ફરિયાદીને સોંપવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષનો આખો કેસ આરોપી દ્વારા ફરિયાદીને આપવાના સોગંદનામા અને ફોટોકોપી પર આધારિત છે, પરંતુ ફરિયાદપક્ષના પુરાવા અનુસાર આરોપીએ ફરિયાદીને "વ્યવહાર પૂર્ણ કરવા" કહ્યું હતું અને ફરિયાદીએ પાવડરવાળી ચલણી નોટો આરોપીઓને સોંપી હતી. તે સમયે, ફરિયાદીએ સોગંદનામાઓની ફોટોકોપીની માંગ કરી ન હતી, જે તેને ગેરકાયદેસર લાભની રકમના બદલામાં મળવાની હતી અને ફરિયાદી પાસેથી તેણે આરોપીઓને ગેરકાયદેસર લાભની રકમ સોંપતા પહેલા સોગંદનામાઓની ફોટોકોપી કેમ માંગી ન હતી તે અંગે કોઈ સ્પષ્ટતા નથી. એવા પૂરતા પુરાવા છે કે આરોપીએ તેની થેલીમાંથી કાગળોનો સમૂહ લીધો હતો અને પંચ સાક્ષીને તેની ફોટોકોપી મેળવવા માટે કાગળોનો સમૂહ આપ્યો હતો અને પંચ સાક્ષી ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટર ગયા હતા અને ફોટોકોપી, કાગળોનો સમૂહ, ગુરુકૃપા ઝેરોક્સ સેન્ટરનું બિલ અને બાકીની રૂ. ૪૩/-ની રકમ પરત લાવ્યા હતા અને એવા સ્પષ્ટ પુરાવા છે કે પંચ સાક્ષીએ ફોટોકોપી અને કાગળોનો સમૂહ આરોપીને અને બિલ અને બાકીની રૂ. ૪૩/-ની રકમ ફરિયાદીને સોંપી હતી. આ ફરિયાદપક્ષના કેસ પર ગંભીર શંકા ઊભી કરે છે અને ફરિયાદપક્ષની વાર્તા વિશ્વાસપાત્ર નથી કારણ કે રેકૉર્ડ પરના પુરાવા અનુસાર, આરોપી જે એમ કેસ નં. ૧/૨૦૦૫ ના તપાસ અધિકારી હતા, તેણે પહેલેથી જ ૩૦.૦૭.૨૦૦૫ પર વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ સારાંશ દાખલ કર્યો હતો. આરોપીનો બચાવ કે ફરિયાદીને તેની સામે

અણગમો હતો કારણ કે તેણે તે વ્યક્તિઓની ધરપકડ કરી ન હતી જેમની સામે ફરિયાદીએ કેસ દાખલ કર્યો હતો કારણ કે તેમની સામે કોઈ પુરાવા નહોતા અને હકીકત એ પણ છે કે ફરિયાદીએ તેના ગામના લોકો સામે જ કેસ દાખલ કર્યા છે અને તેને ગામમાંથી બહાર કાઢવામાં આવ્યો છે તે રેકૉર્ડ પરના પુરાવા સાથે, ફરિયાદીએ આરોપી સામે ખોટો કેસ દાખલ કર્યો હોવાની સંભાવનાને નકારી શકાય નહીં કારણ કે તેની સામે અણગમો હતો. ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ, ફરિયાદી અને આરોપી વચ્ચે ટેલિફોન પર કોઈ વાતચીત થઈ હતી કે કેમ તે અંગે અગાઉની માંગ અથવા પુરાવા વિશે કોઈ પુરાવા નથી, સિવાય કે ફરિયાદીના ખોટા આક્ષેપો અને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નક્કી કર્યું છે કે જાહેર સેવક દ્વારા ગેરકાયદેસર સંતોષની માંગનો પુરાવો એ ભ્ર.નિ. અધિનિયમની કલમ ૭,૧૩ (૧)(ડી) હેઠળ આરોપીનો દોષ પૂરવાર કરવા માટે અનિવાર્ય છે, જ્યારે ગેરકાયદેસર સંતોષની માંગ વાજબી શંકાની બહાર સાબિત થતી નથી, ત્યારે આરોપીને દોષિત ઠેરવી શકાતો નથી.

૧૧. વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં રેકૉર્ડ પરના પુરાવાની મુલવણી કરી નથી અને એ હકીકતને ધ્યાનમાં રાખીને પુરાવાની મુલવણી કરી નથી કે ફરિયાદીએ સોગંદનામાની ફોટોકોપીના બદલામાં આરોપીને ગેરકાયદેસર લાભની રકમ આપવાની હતી પરંતુ સોગંદનામાની કોઈ ફોટોકોપી ફરિયાદીને સોંપવામાં આવી ન હતી અને તે ફરિયાદીને સોંપ્યા વિના, ફરિયાદીએ આરોપીને રૂ. ૫૦૦/-ની ગેરકાયદેસર લાભની રકમ આપી હતી જે વિશ્વાસપાત્ર નથી. કે

વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે માંગના કોઈ પણ સચોટ અને વિશ્વાસપાત્ર પુરાવાની ગેરહાજરીમાં અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવ્યો છે. રેકૉર્ડ પરના સમગ્ર પુરાવાઓની ઝીણવટપૂર્વક તપાસ કરવા પર, તે સુરક્ષિત રીતે કહી શકાય કે આરોપી સામે કોઈ સ્વીકાર્ય પુરાવા નથી અને ફરિયાદપક્ષ વાજબી શંકાઓથી આગળ આરોપી સામેના કેસને સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે અને રેકૉર્ડ પરના ફરિયાદપક્ષના પુરાવા વિશ્વાસપાત્ર નથી અને ભ્ર.નિ. અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩ (૧) (ડી) હેઠળ આરોપીઓને દોષિત ઠેરવી શકાયા ન હોત.પરિણામે, અપીલ સફળ થાય છે અને તેને મંજૂરી આપવામાં આવે છે.પીસી એક્ટની કલમ ૭ અને ૧૩ (૧)(ડી) હેઠળ અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવતા ર૦૦૬ના સ્પેશ્યલ એ.સી.બી. કેસ નં. ૧માં વિદ્વાન વિશેષ ન્યાયાધીશ (એ.સી.બી.), મહેસાણાના વિવાદિત ચુકાદા અને આદેશને રદ કરવામાં આવે છે અને આરોપીઓને તમામ ગુનાઓમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.

૧૨. જામીન બોન્ડ રદ કરવામાં આવે છે. યોગ્ય ચકાસણી પછી અપીલકર્તાને દંડ પરત કરવામાં આવશે. રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટમાં તાત્કાલિક પરત મોકલવામાં આવે.

(ન્યાયમૂર્તિ એસ.વી. પિંટો)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.